

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 9.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERF-
HORST, J. H. V. ROSSEM, J. W. DE MAREES VAN SWINDEREN, H. S. V. LENNEP.
MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
DOOR DE C. C. VOOR STUDIEBELANGEN BENOEMDE VERTEGENWOORDIGER: A. J. STARING.

Vrijdag

1 Dec. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.

De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Een en ander over de Societeit Phoenix.

In 1843, een jaar na de oprichting der academie kwam de eerste vereeniging onder de Delftsche studenten tot stand, de Societeit Mercurius. Niet lang heeft deze vereeniging mogen bestaan. De directeur der academie maakte er een

merkt door plaatsvastheid. Het eerste vereenigingslokaal was op de Oude Delft tegenover de T. H. Hier hield men het maar een jaar uit, waarna men naar een ander lokaal verhuisde op de Oude Langendijk, vandaar verhuisde de societeit weer

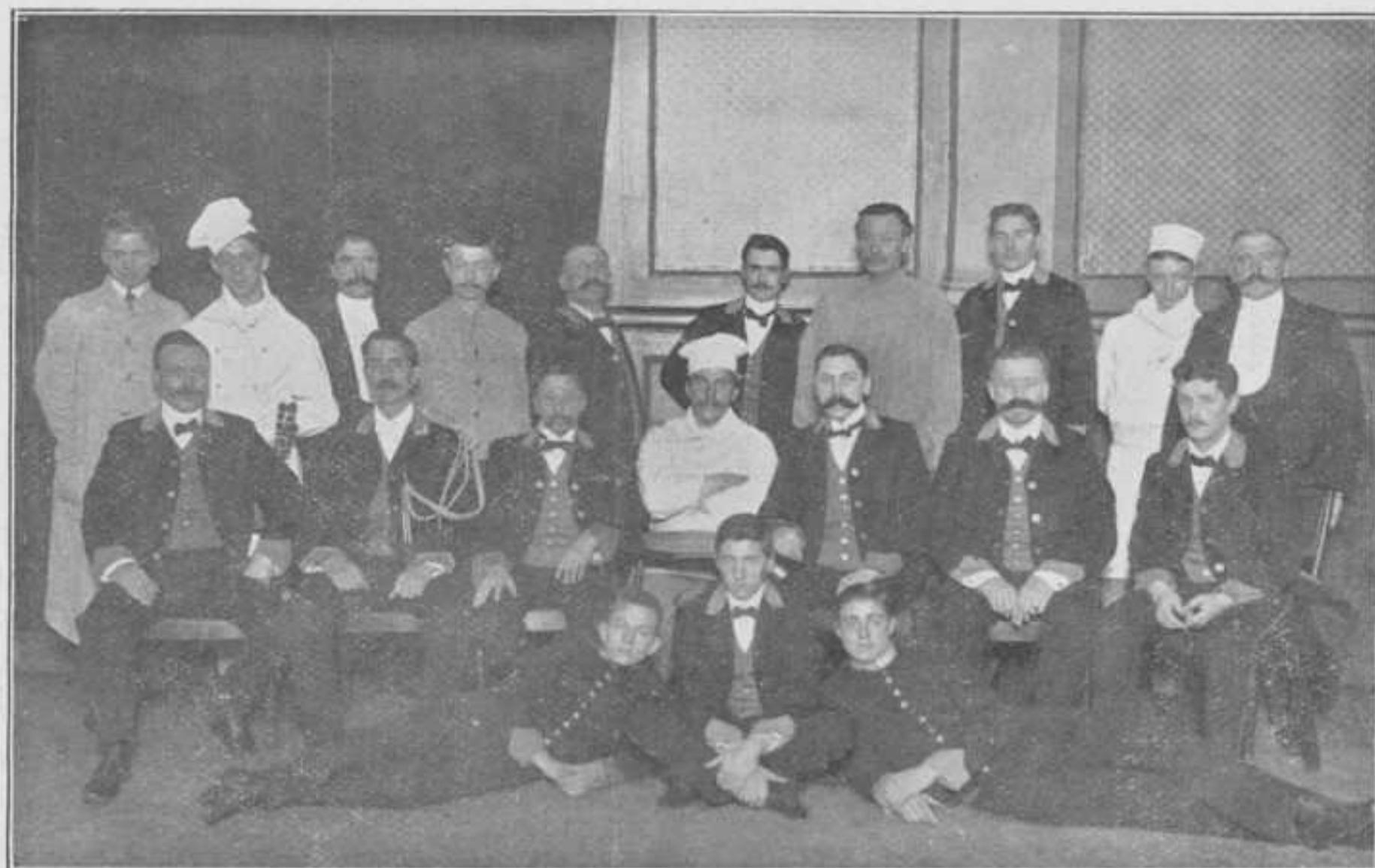

Tegenwoordig bestuur S. P.

einde aan. Maar waar de behoefte aan een eigen societeit bestond moest er toch op den duur een nieuwe societeit komen. Zoo ontstond in 1847 de *Societeit Phoenix*.

De eerste jaren van haar bestaan waren nu juist niet geken-

naar de Voldersgracht — waar de vergadering plaats had die tot oprichting van het Corps leidde — en ten slotte kwam men in 1849 in een lokaal boven het stationskoffiehuis, het huidige „Bavaria”, te lande waar Koens eigenaar van was.

Personeel S. P.

Hier heeft de S. P. eens kunnen uit rusten van al die omzwervingen. Twintig jaren is de kroeg er gevestigd geweest. Maar ook al weer geen 20 onafgebroken jaren. Twee maanden is men er van daan geweest omdat het met de kastelein niet boteren wilde. Deze kwaal heeft de Societeit zoolang gehad als er kasteleins waren. In 1865 was

Het Stations Koffiehuis waarboven de S. P.

het gelukkig uit met de kwaal toen werd eigen beheer ingevoerd.

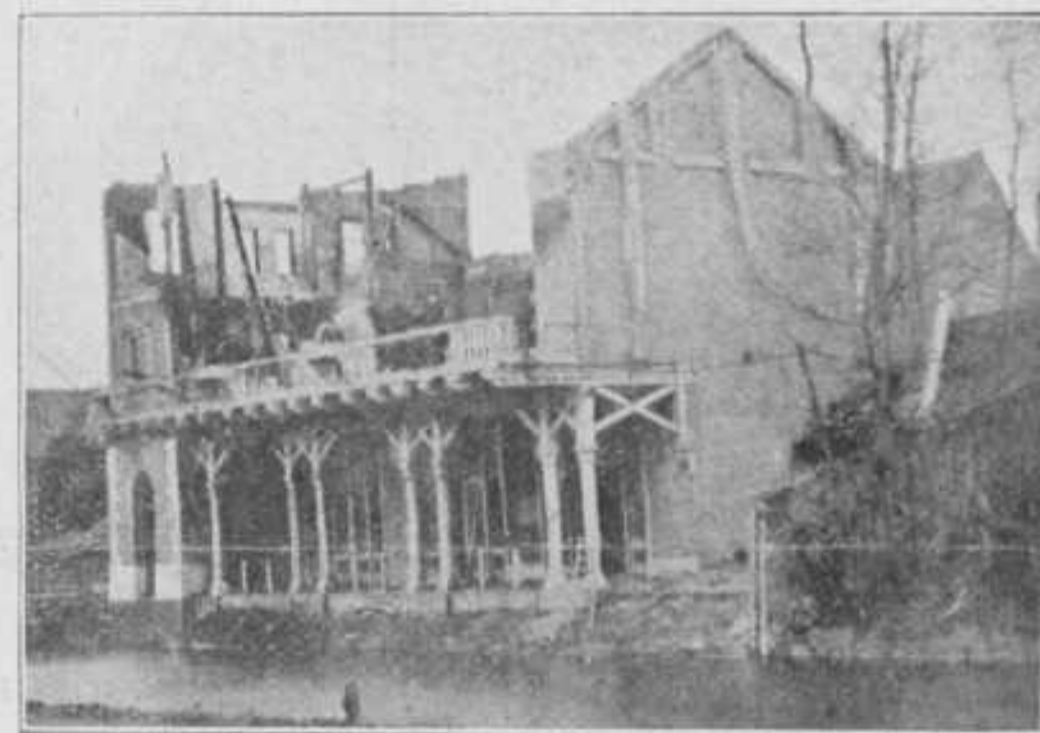
Het meubilair werd overgenomen. „Een zetkastelein”, staande onder het direct toezicht van de Directie, zooals het kroegbestuur toen heette, werd aangesteld. Toen ook is de heer Mension — die 45 jaren boekhouder is geweest, en als zoodanig voor de Societeit onschatbare waarde gehad heeft — gekomen. Groote verbeteringen zijn in die dagen door het bestuur, waarvan de heer Heuff de ziel was, aangebracht.

Maar alwas nu de consumptie zeer verbeterd het gebrek aan plaats, dat ontstaan was door de groote toename van

Het gebouw dat in 1876 afbrandde.

leden, bleef bestaan, werd steeds grooter met het aangroeiende ledental der Phoenix. Plannen werden gemaakt, besprekingen gehouden en men kwam tot het besluit dat een eigen gebouw de eenigste afdoende verbetering zou zijn. Onderhandelingen werden aangeknoopt met den architect Metselaar, die tot gevolg hadden dat in 1869 een nieuw gebouw betrokken werd.

De afgebrande Phoenix in 1876.

Tegenwoordige S. P.

In dat jaar ook is de zoo populaire Holm, wiens portret jaren, tot de verbouwing in 1900, in de voorzaal geprikt heeft.

Aanvankelijk was men in de wolven over het nieuwe gebouw, edoch, al spoedig hoorde men klachten over vele technische fouten daarin (tocht!). Deze fouten deden een bouwcommissie ontstaan, die tot taak had plannen en begroting van een eventueel nieuw gebouw te maken. Het werk van deze commissie werd zeer verhaast door de brand der Societeit in 1876.

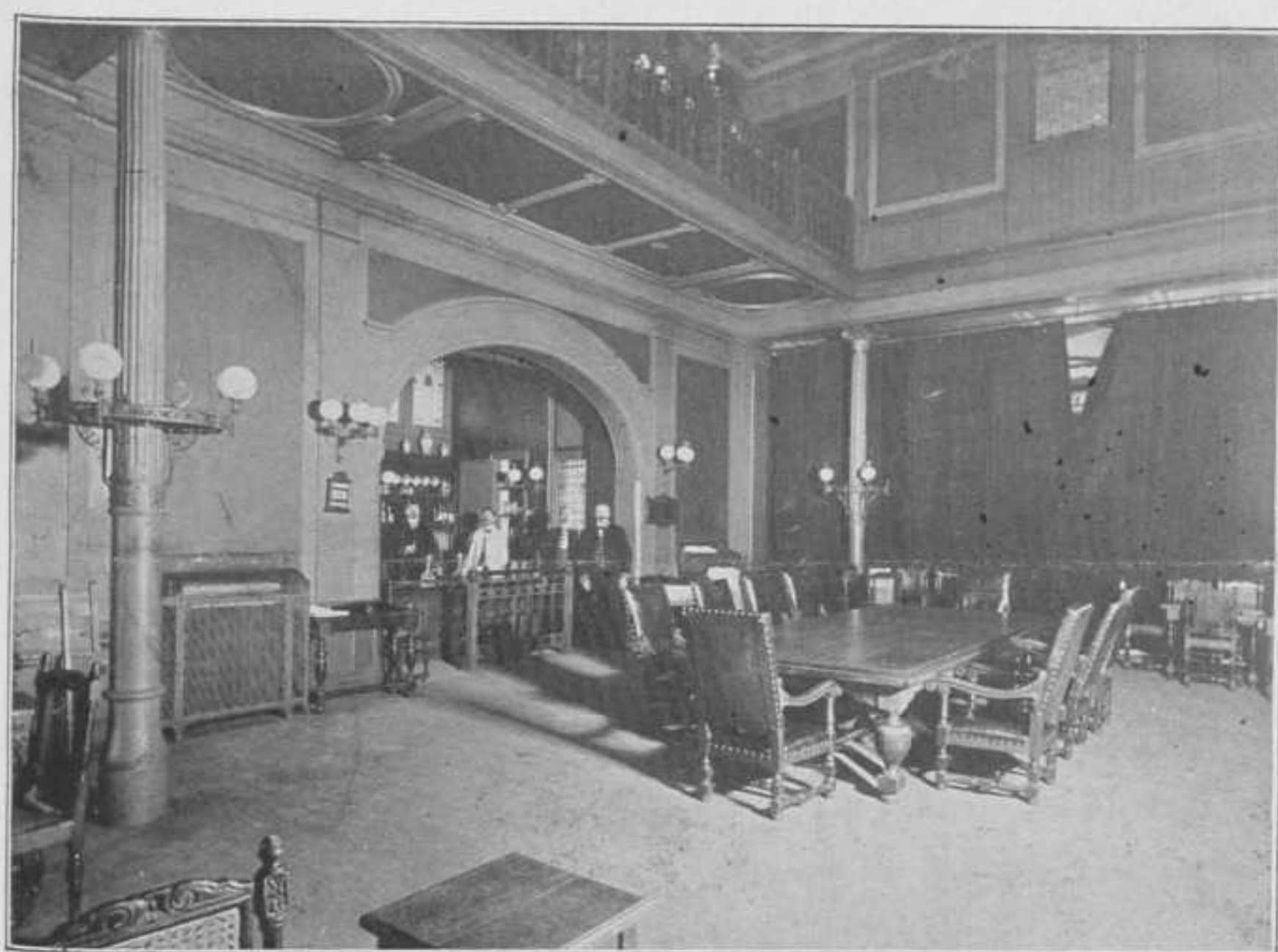
Een prijsvraag werd uitgeschreven. Het bekroonde ontwerp (van den heer Nieuwenhuis) werd zoo spoedig mogelijk aanbesteed en uitgevoerd.

De 30e November was het gebouw zoo ver gereed dat het op plechtige wijze in gebruik genomen kon worden.

Een lange periode van rust en vooruitgang kwam nu aan. Het aantal leden nam steeds toe, de finantieele toestand was ook bevredigend. Het steeds toenemend ledental was oorzaak dat in 1900 door het bestuur een verbouwing werd ter hand genomen. Het buffet dat vroeger was waar nu de haard is werd naar de middenzaal overgebracht. Een nieuwe biljardzaal waarboven de eetzaal werd bijgebouwd, nog vele

Voorzaal.

Middenzaal.

verbeteringen werden aangebracht. Zoo werd onze Phoenix de ruimste studenten-societeit in Nederland.

In 1907 echter was alweer de kroeg te klein. Vooral vreesde men dat bij het Corpslustrum in 1908 de behoefte aan meer ruimte sterk gevoeld zou worden. De verbouwing is toen echter door verschillende omstandigheden niet doorgestaan, waar nu in latere jaren de stijging tot staan is gekomen, niet zoo'n groote behoefte meer aan bestaat. Alleen zijn de eetzaal en de keuken te klein. Tegenwoordig eten zoovelen op de kroeg, waar het best eten is, dat 's middags velen in de rookerige midden- en voorzaal dienen te eten en nog altijd velen afgevozen moeten worden wegens gebrek aan capaciteit der keuken.

Dit is in het kort de wordingsgeschiedenis van de Phoenix. Wij hebben getracht de lezer een idee te geven, al is het zeer onvolledig, van de vele moeilijkheden die de achtereenvolgende besturen gehad hebben om tot de toestand van het heden te komen. Alles is nog niet ideaal. Nog vele zijn de gebreken, maar toch als wij terugzien op wat vroeger was dan past ons een woord van hulde aan al de opvolgende besturen.

Kunnen wij ons nog indenken de tijden dat

de kroeg bestond uit een enkel zaaltje boven een stationskoffiehuis? Een zaaltje dat diende voor conversatie-, biljard- en leeszaal, waar wij de tegenwoordige ruime Societeit betreden. Kunnen wij ons nog in de tijden verplaatsen dat een haringsla de eenige feestshotel op kroegjolen was, als wij op kroegjolen niet weten wat wij kiezen zullen uit de lange lijst van lekkernijen die tegenwoordig te krijgen zijn?

Met dankbaarheid moeten wij vervuld zijn voor de mannen die de vele jaren voor ons de strijd gestreden hebben, die het initiatief en de kracht gehad hebben om al deze vele veranderingen en verbeteringen aan te durven en te volvoeren. Want zwaar en moeilijk is hun werk geweest.

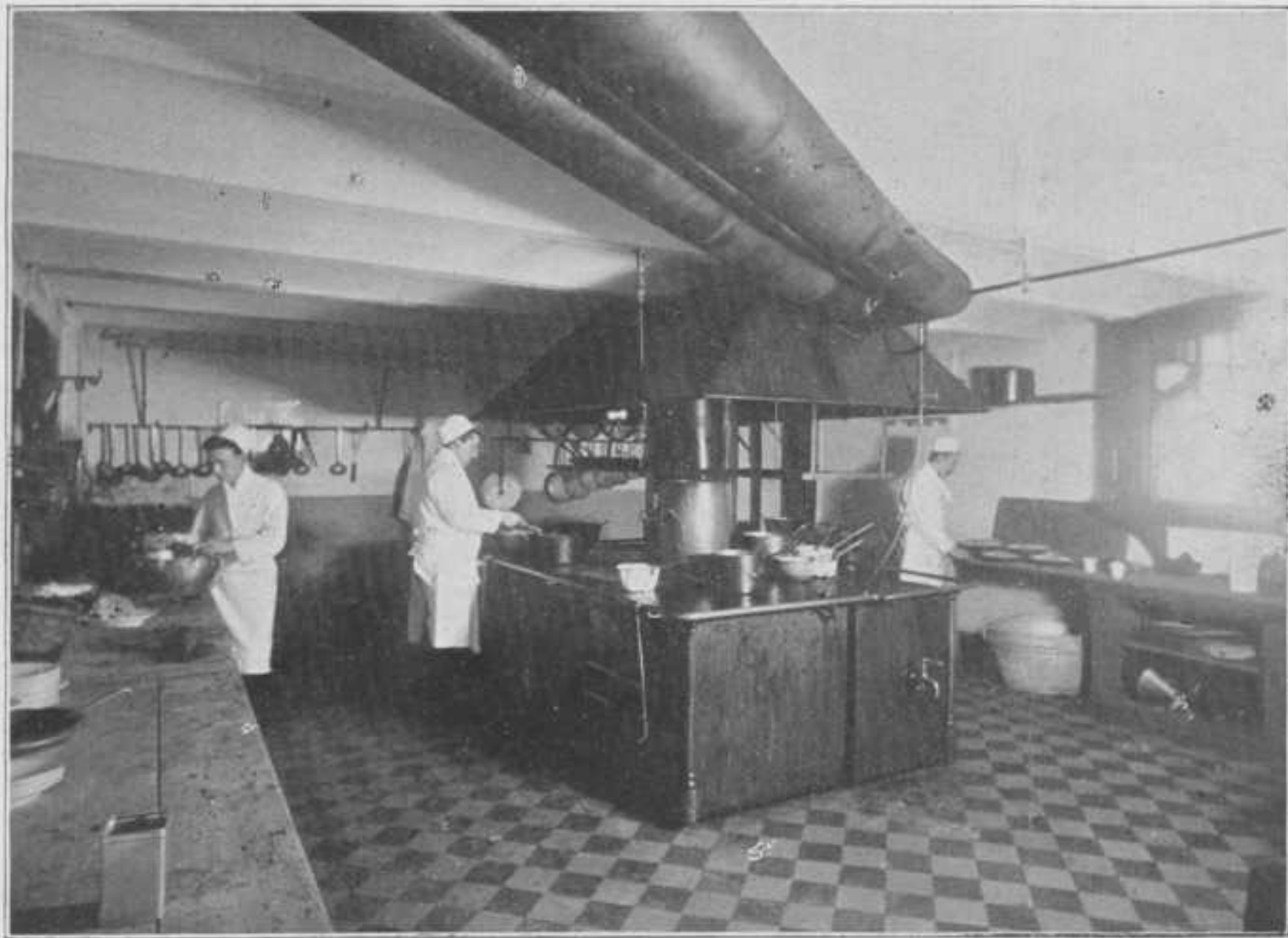
En als wij zoo spreken, begrijpen wij stilzwijgend mede onder die mannen, de trouwe steunpilaren uit de opeenvolgende jaren, uit de heele oude tijd, de knecht Tienus, die immer mee verhuizen moest, daarna de waard Holm en tenslotte de familie Lubbert, vader en zoon, welke laatste nog lang „het stoksken waar de kroeg op stut" moge zijn.

En als Donderdag de twaalf gongslagen gehoord worden, als wij even in de dolle feeststemming stil zijn en denken aan de tijden die vervlogen zijn, laat ons dan ook de mannen dank zeggen, die voor ons hier in Delft dit alles tot stand brachten.

v. L.

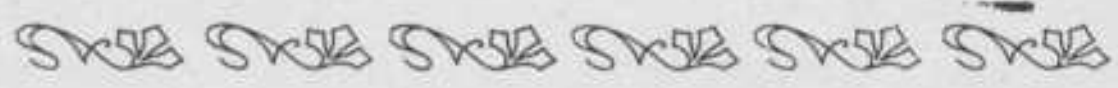
Leeszaal.

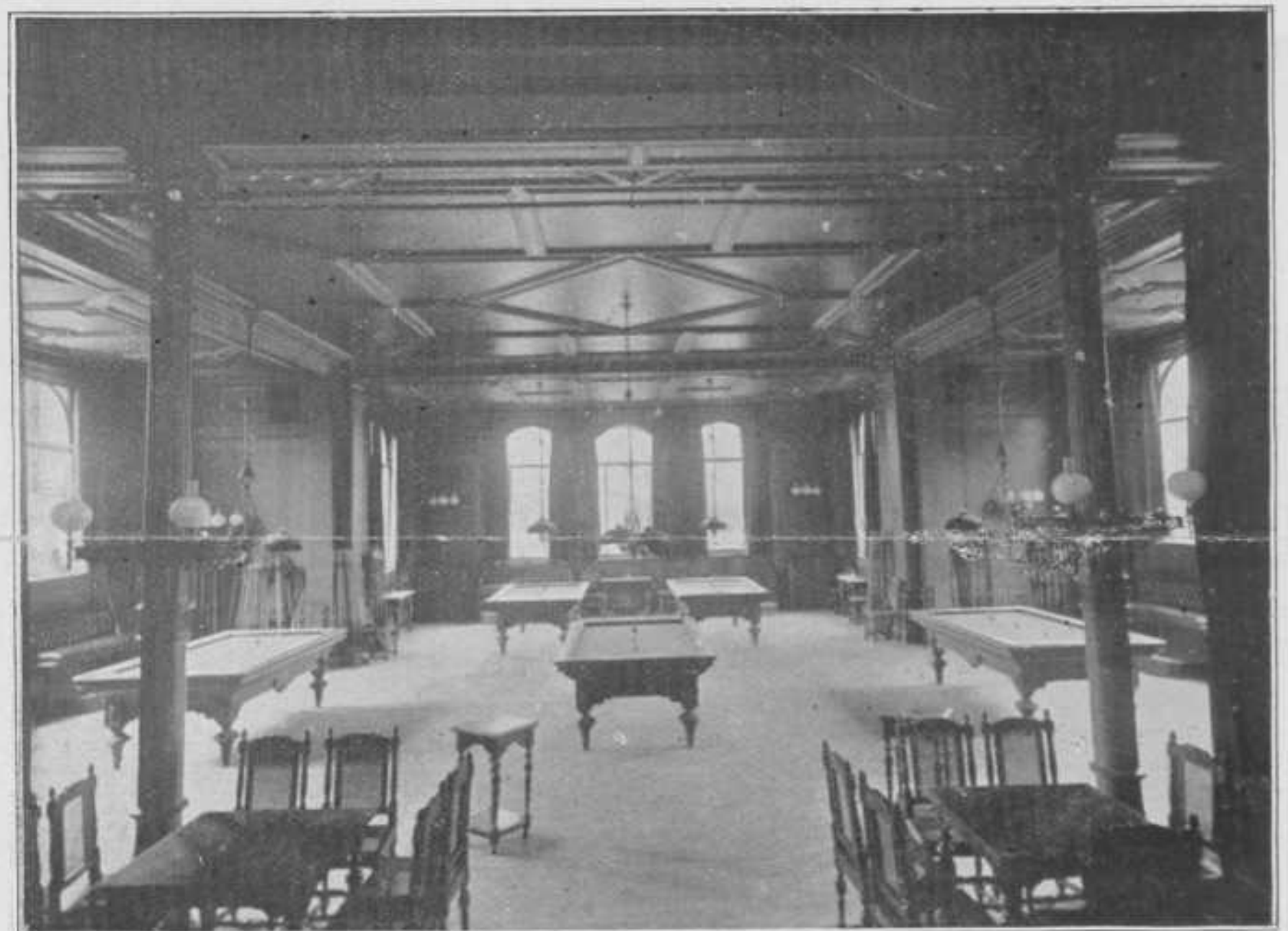
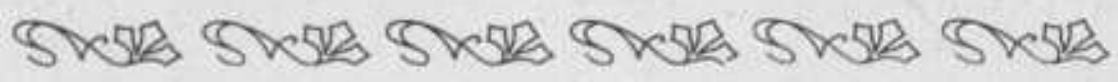
Keuken.

Senaatskamer.

Commissariskamer.

Biljartzaal.

Eetzaal.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 1 DECEMBER 1911. No. 9.

Eerstvolgende Redactie-vergadering **WOENSDAG**
6 December, 4 uur.

Inhoud.

- Een en ander over de Sociëteit Phoenix, door v. L.
Gedachten en gedichten.
'n Preludium, door J. v. R.
- Studiebelangen.
Handleidingen-Vereeniging.
Centrale Commissie.
Namaak-Ingenieurs.
Ingenieurs naar Indië.
- Uit de Pers.
Inspice et cautus eris.
Alma Mater.
- Delftsch Studenten-Corps.
Carricaturen van verre en nabij, VI, door Jor-Hahn.
Aan Jor-Hahn VI, door J. v. R.
Weekverslag.
- Delftsche Studenten-Bond.
D. S. Debating-Club „Logika”. Vergadering van Donderdag
23 Nov. 1911.
- Delftsch Vrouwelijke Studenten Vereeniging.
Toespraak, gehouden door Mej. J. C. C. Postma, ter gelegen-
heid van hare installatie als presidente der D. V. S. V.
- Politiek.
door P. J. Willekes Macdonald.
Antwoord aan den heer C. T., door D. de W., met weder-
woord, door C. T.
- Ingekomen boeken.
Correspondentie.
Berichten en mededeelingen.
Lijst van Vergaderingen.
Agenda.

Gedachten en Gedichten.

'n Preludium.

Als 't geklikklak van castagnetten
In Czardas' wilden cadans,
Als 't getetter van de trompetten
Van een alouden trans,

Zoo wil ik mijn rythme dwingen
Tot daverend hoorngeschal,
Dat door deze lage landen
Als een juichkreet klinken zal!

Nov. 1911.

J. v. R.

Studiebelangen.

Handleidingen-Vereeniging.

Verschenen zijn:

No. 8. Kinematica I, tweede ongewijzigde druk, door
prof. J. Cardinaal.

Men wordt verzocht van *deze* uitgaaf geen exemplaren
aan te nemen, dan welke door den secretaris der vereeniging
zijn geteekend.

No. 6. Analytische Meetkunde I, tweede druk, opnieuw be-
werkt naar het college van prof. Versluys, door C. B. Biezeno.

Leden, welke de eerste druk kochten en wier bon dus is
vervallen, kunnen één exemplaar der nieuwe druk be-
komen tegen het stellen van hun handtekening op een
daartoe in den boekhandel J. Waltman Jr. aanwezige lijst.

Van Anal. Meetkunde II is nog voldoende voorraad en
een tweede druk vooralsnog *niet* te wachten.

**Nogmaals wordt een ieder verzocht zijn contributie in
den boekhandel J. Waltman Jr. te voldoen.** Men bedenke dat
daarna nooit meer eenige last of moeite voor contributie-
betaling noodig zal zijn, waar men na dit jaar daarvan is
vrijgesteld.

HET BESTUUR.

Centrale Commissie.

TOEGEPASTE MECHANICA VOOR C. en B. I.

Eenige dagen geleden deelde Prof. Klopper aan zijn
college mede, zijn onderwijs te zullen veranderen in verband
met het verschijnen van een door hem geschreven boek.

Naar het oordeel van de C.C. is het haar taak aan der-
gelijke mededeelingen van hoogleeraren zooveel mogelijk
bekendheid te geven. Daarom wendde zij zich tot Z. H. G.
met het verzoek, zijn standpunt voor dat doel nog eens te
willen uiteenzetten.

Met de meeste bereidwilligheid werd daaraan door Prof.
Klopper voldaan.

Z. H. G. stelde voorop dat aan een opdrijven van de
studie in het geheel niet moest worden gedacht. Dezelfde
onderwerpen zullen op de colleges worden behandeld;
alleen zal de behandeling nu beter kunnen worden door
het weglaten van minder belangrijke onderdeelen. Zodoende
komt tijd beschikbaar voor het degelijker behandelen van
die onderwerpen, welke moeilijkheden opleveren, zooals de
ervaring leert.

Op de colleges zullen de hoofdzaken van het geheele
vak dus uitvoerig worden besproken en van meer zijden
belicht dan vroeger mogelijk was, waardoor de wetenschap-
pelijkheid zal stijgen. Voor de bijzaken, wier kennis voor
het verband niet onmisbaar is, kan Z. H. G. verwijzen
naar zijn boek, dat geheel op zelfstudie is ingericht.

Prof. Klopper wees er op, dat hij door het schrijven
van dit boek geheel had gewerkt in de lijn der Handlei-
dingen-Vereeniging. Deze wenscht colleges van hooger
wetenschappelijk peil mogelijk te maken, door het doen
drukken van het „dictaat”. Een boek, waarbij het college
aansluit, biedt boven de handleiding het voordeel van
diepgaander behandeling en tevens, dat het een eind kan
maken aan de studie uitsluitend van een zelf geschreven
dictaat. Nog meer, dan door de handleidingen mogelijk
was, zal men om de voordracht komen naar de college-zaal
en niet om dictaat te maken; ook hierdoor zal de weten-
schappelijkheid sterk worden verhoogd, een zaak waarom
zoo vaak en zoo dringend is geroepen.

Ten slotte verzekerde Z. H. G., dat evenmin als de studie
zal worden opgedreven, de exameneischen zullen worden
verzwaard.

Namaak-Ingenieurs.

Ingenieur is een niet wettelijk vastgestelden titel. Ieder
heeft dus formeel het recht dien te voeren en het kost
vaak moeite, daartusschen den Delftschen ingenieur te
onderscheiden. In „De Telegraaf” van 26 Nov. 1911, welke
ons welwillend werd toegezonden, wordt over een en ander
een boekje open gedaan, waaruit het volgende:

De lezers begrijpen, dat schrijver het hier heeft over de
de velen in den lande, die zich hier voor ingenieur uit-
geven, aldus de schijn wekkend hun opleiding genoten te
hebben aan een inrichting voor hooger technisch onderwijs
hier te lande of elders en daardoor juist vertrouwen wek-
kend, terwijl zij inderdaad bedoelde diploma's niet bezitten.
Wil het publiek van dergelijke krachten gebruik maken,
wij hebben volstrekt geen bezwaar, mits dergelijke inge-
nieurs niet varen onder valsche vlag.

Wat de opleiding voor „Regierungsbaumeister en Staats-
praktikanten” aangaat, niemand en ook niet schrijver dezes
heeft beweerd, dat deze technici geen opleiding genoten op
eene inrichting voor technisch hooger onderwijs, maar wel
beweerde ik, en ben in staat met programma's der „Tech-
nische Hochschulen” te bewijzen, dat deze opleiding volslagen
bouwkundig is en uit theoretisch oogpunt geheel en al ten
achter staat, niet alleen bij hetgeen van onze civiel- en
werktuigkundige ingenieurs geëischt wordt en waarover het
in het bewuste artikel ging, maar zelfs nog zeer aanmerkelijk
bij hetgeen (wat de theoretische vakken betreft), zelfs van
onze bouwkundige ingenieurs gevorderd wordt.

In Nederland echter ontzien deze heeren zich niet, achter
hunne namen de bekende Delftsche initialen te plaatsen,
als daar zijn voor Civiel-Ingenieur C.I., Werktuigkundig-
Ingenieur W.I., Electrotechnisch-Ingenieur E.I., enz. Dat
nu, geachte inzender, is varen onder valsche vlag, neen
erger, dat nadert bedrog.

Waar schuilt nu de fout? Voor een groot gedeelte bij de regeering zelve, die alle officieele diploma's beschermt, beschermt, behalve juist de Delftsche, die aan buitenlandsche diploma's soms de voorkeur geeft, getuige niet alleen deze kwestie van Duitsche ingenieurs naar Indië, maar ook bij andere benoemingen. Mag ik soms even wijzen op de benoemingen dezer week n.l. van ingenieurs ter uitvoering van de Octrooiwet.

De Nederlandsche ingenieur staat evenwel op te hoog wetenschappelijk standpunt, dan dat hij zich zou verzetten tegen iets, wat als jalouzie de *métier* zou kunnen worden opgevat. Toch zijn protesten niet geheel uitgebleven, maar die gingen dan meestal uit van de betrokken Delftsche faculteiten.

Tenslotte nog dit: Wie gaan naar het buitenland, om daar te gaan studeeren (?), neen, om daar een of meer diploma's te „halen”, van het „kaliber Zwickau, Mittweida, Gotha, Luik, enz.”, of tegenwoordig nog makkelijker, per *correspondentie* (ik ben waarlijk bang, dat de lezers mij niet gelooven) o.a. te Berlijn.

Daar was een tijd, geachte inzender, dat schrijver dezes voor schoolmeester in alles spelen moest, of voor leeraar, als u dat netter klinken vindt. Mijn beste klanten nu waren dergelijke ingenieurs in status nascendi.

Ik wil het nu maar niet hebben over de vele jongelui, die in Delft niet verder komen, en daarom naar een „echte” Duitsch Technische Hochschule trekken en daar dan schitterend slagen en daarbij nog in veel korter tijd dan zulks in Delft mogelijk is. Dat zijn toch zeker heuschelijke „diplom-ingenieurs”, en als zodanig dan ook zeer goed bruikbaar. U zult mij wellicht opmerken dat in Delft de theoretische eischen dan maar wat verminderd moeten worden, en werkelijk daar voel ook ik voor. Alle ballast is uit den boeze, maar we hadden het over gelijkwaardigheid van diploma's en een regeering, die zelf een andere wijze van opleiding voorstaat, moet daarvan ook doen blijken bij eventuele benoemingen.

Als u echter mijne ondervinding betreffende het „halen” van dat ander soort diploma's nog wilt weten, dan zullen buitenstaanders wellicht ongelooftig de schouders optrekken.

Bijvoorbeeld:

Leerling 2e klas H. B. S. met 5-jarigen cursus. Blijft zitten, volgend jaar idem.

Vreeselijk teleurgestelde papa. Arme ingenieur.

Klaar stoomen voor toelatingsexamen Machinistenschool te Hellevoetsluis.

Zakt. Nog teleurgestelder papa.

Drie maanden verder stoomen. Toelatingsexamen Technicum Zwickau.

Slaagt.

En na twee jaren studie bezit deze merkwaardig be-gaafde leerling niet een, maar twee diploma's, voor werktuigkundig- en voor electro-ingenieur en is dan ook als zoodanig te 's-Gravenhage gevestigd.

Ander geval.

Officier is het zwaard moede en verlaat den dienst, komt bij armen ingenieur. Stoomen....

Tweede bedrijf. Welgevulde portemonnaie. Kort bezoek te Luik.

Eenige maanden pauze, niet gesleten in college- of teeken-zalen te Luik maar in de Witte op het Plein, in onze veel amusanter residentie.

Derde bedrijf. Prachtig diploma Electrotechnisch-Ingenieur.

Onze officier had een rijken papa, in de suiker weet u. Dies is hij tegenwoordig vrij onschuldig, maar zeer lucratief, vertegenwoordiger van een der grootste machinefabrieken, die veel suikermachines in Indië levert. Minder onschuldig is het gewoonlijk volgende slotbedrijf.

Benaming tot directeur van het gemeentelijk telefoon-bedrijf..... of van het electrisch bedrijf te.....

De lezers in de verschillende plaatsen van Nederland kunnen de puntjes naar plaatselijke eischen invullen, men vindt zulke voorbeelden overal en volstrekt niet alleen in Indië.

Ingenieurs naar Indië.

Wij vestigen de aandacht op het gesprokene in de Tweede Kamer op Woensdag 29 Nov., over de mogelijkheid van toelagen aan studeerenden te Delft, die zich voor den Indischen dienst willen verbinden.

Ook op andere punten is de studie aan de T. H. ter sprake gekomen. Wij wachten op het verschijnen der Memorie van Antwoord van Binnenlandsche Zaken om van een en ander melding te maken.

Uit de Pers.

Inspice et cautus eris.

Wij laten hieronder eenige aanhalingen volgen uit de hoofdartikelen van „de Nederlander” van 13, 14 en 15 November j.l. Naast de spatieeringen die in het oorspronkelijke stonden is door ons een enkel woord gecursiveerd.

In andere landen is de opvatting van het studentenleven vaak geheel anders. Hier te lande lost alles zich op in een *laissez faire, laissez passer*, het „laat-maar-waaien-stelsel”. Regeering noch ouders noch professoren, noch wie ter wereld ook, bemoeit zich met onze „studentenwereld”.

Vele christenen onder ons beschouwen de openbare universiteiten als iets dat hun niet aangaat. Zij hebben de Vrije Universiteit op Gereformeerden grondslag; wie daar niet heengaat, doch de openbare universiteit bezoekt, heeft het zich zelve te wijten, indien hij van den goeden weg afraakt.

Wij kunnen op zóó bekrompen standpunt ons niet plaatsen. Daargelaten dat wij principieel bezwaar hebben tegen het binden van onderwijs aan zekere door menschen vastgestelde stelsels of geformuleerde beginselen, en dat de Vrije Universiteit feitelijk voor tal van studeerenden niet toegankelijk is, kunnen wij nooit voorbijzien, dat onze universiteiten openbare, nationale instellingen zijn, wier geestelijke welvaart voor geheel het volk van het uiterste belang is. *Hoe het daar toegaat, mag niemand onverschillig zijn.*

Toch vormen die universiteiten een eigenaardig, zelfstandig milieu. Zij moeten kennis verspreiden en opvoeden, maar zijn geen gewone scholen, die men onder Staatstoezicht kan plaatsen. Jonge menschen van 19 tot 26 jaren en ouder, moeten leeren zich zelve te beheerschen. De Universiteit behoort een kampplaats te zijn, waar het intellect en het karakter zich onder leiding der hoogleeraren en door onderlingen omgang ontwikkelen; niet eene vereeniging van geesten, die aan geen andere uitwendige banden zijn onderworpen dan aan de algemeene burgerlijke wet.

In andere landen is de opvatting van het wezen eener universiteit vaak anders; wij voor ons wenschen niet aan de „historische vrijheid” onzer universiteiten te tornen.

Het is natuurlijk en wenschelijk, dat studenten, als zij aan de hoogeschool komen, zoo spoedig mogelijk zich aaneensluiten, zoowel om aan een voor hen geheel nieuwen toestand zich gemakkelijk aan te passen, als om zich te hoeden voor velerlei gevaar, dat de nieuwe aankomenden omringt. Natuurlijk eindelijk is het, dat de studenten, jarenlang gezamentlijk moetende leven, allerlei vereenigingen vormen, om hun dagelijksch leven gezellig te maken. Zij die zulke vereenigingen vormen, kunnen door de toetreding tot het lidmaatschap daaraan de voorwaarden verbinden, die zij goedvinden.

Maar natuurlijk is het niet, dat eene vereeniging, die niet alle studenten omvat, zich den naam toekent van „corps”, en *zich het recht aanmatigt op te treden als vertegenwoordigers van de aan eene universiteit studeerenden.*

Hiertegen moeten wij opkomen, het verwijt in de cur-sieve woorden vervat, wordt ook verder in het artikel herhaald en uitgewerkt en althans voor Delft is niets minder waar dan dat.

Het D. S. C. matigt zich nooit het recht aan alle Delftsche studeerenden te vertegenwoordigen, het vertegenwoordigt zijne leden en niemand anders. Ieder buitenstaander weet zulks; wanneer hij met den Senaat in aanraking komt, behoeft hij daarachter niets meer te zien, dan een groote groep van Delftsche studenten.

Ook over den naam wordt gevallen, maar wij blijven meenen, dat het Corps daarop recht heeft. Oorspronkelijk was het *het corps* der Delftsche studenten, tegenwoordig niet meer, de naam studentencorps drukt dat dan ook niet uit, deze heeft slechts historischen grond.

Hierop volgt dan een aanval op den groentijd, waarvan wij het volgende overnemen:

De nieuw aangekomenen worden door de ouderen getraind. Zij worden gedwongen, aan den eersten

den beste, die hen gelast bij hem te komen, te gehoorzamen. En deze ouderen, die zich zelve beschouwen als „opvoeders”, achten zich gerechtigd den student te ondervragen over de intiemste dingen; hem bezig te houden met de meest scabreuse onderwerpen; hem te dwingen allerlei beschouwingen, opmerkingen enz. aan te hooren, die met al wat de student uit zijn vroegere omgeving school en huis, heeft meegenomen, in volslagen strijd zijn, met het gevolg voor velen, dat of terstond, of althans op den duur — tengevolge van de n a w e r k i n g van het gehoorde — het jonge mensch volslagen ongelooft, onverschillig, cynisch wordt. Inzonderheid worden de novitii, voor zooveel dit den „opvoeders” nog noodig schijnt, op sexueel gebied geïnitieerd; wordt het meest schaamteloze onder hun oogen gebracht, ten einde hen vrij te maken van alle uit vroegere opvoeding meegebrachte „vooroordeelen”.

Doch nu zijn het voornamelijk de studenten, die de zoogenaamd „vooroordeelen” hebben verworpen, en met God en Bijbel den spot drijven; voorts zij die tot de feestvierders en „doordraaiers” behooren, door titel en fortuin zekeren invloed uitoefenen — welke zich met de groenen en het ontgroenen het meest bezig houden, en zich opwerpen als de „opvoeders” van de novitii.

Gevolg van dit alles is, dat niet meer de geest van de academische jongelingschap, zooals die in school en huis gevormd was, tot natuurlijke ontwikkeling komt, maar dat door de eigenaardige „opvoeding” der novitii het studentencorps onwillekeurig in zekere richting wordt gedreven door een troep, voor wie men in het gewone leven, laat staan onder christenen, geen achtting heeft.

In waarheid is dit niet eene vrije ontwikkeling van het studentenleven. De aankomende jongelingschap, waaronder velen niet tegen allerlei sofismen bestand zijn, ondergaat een invloed, waaraan velen op den duur zich niet meer kunnen onttrekken. *En tegenwerkende factoren komen niet tot hun recht.*

Het ontgroenen wordt hier zuiver voorgesteld als een opvoedingsinstituut en als zoodanig aangevallen.

Nu weten wij zeer goed dat het niet wel mogelijk is, dit alles in een paar regels te weerleggen, doch heel in het kort willen wij toch het volgende daarnaast plaatsen.

Is het niet verklaarbaar, dat wanneer telkenjare in September plotseling een 100—150 tal volslagen nieuwelingen zich in de studentenmaatschappij plaatsen, de bestaande vereenigingen zich door een regeling van gedwongen kennismaking (met de instelling zelve en met de leden persoonlijk) tegen de daaruit voortvloeiende gevolgen voor het voortbestaan en doel der vereeniging trachten te vrijwaren?

Daarom schrijven ook de studentenbonden een verplichte kennismaking met verplicht kroegbezoek voor!

Is het daarnaast niet tevens verklaarbaar dat die nieuwelingen dan als „groen” in den werkelijken zin van het woord worden behandeld? En gelooft de schrijver van het bovenstaande werkelijk dat dit zonder *gereguleerde* groentijd niet zou geschieden? In tegendeel, wij zijn overtuigd dat zulks *veel erger* zou zijn. Niet voor allen, o, neen, een gedeelte zou vallen in goede handen, in goede kringen, maar een ander gedeelte zou *geheel en al* in handen der slechte kringen vallen en daarin volslagen ondergaan, want nu is er geen groentijdsregeling, die die ongelukkigen ook de *beter* toestanden *gedwongen* onder de oogen zou doen zien.

De goede factoren komen wel degelijk tot hun recht, al kon het beter, en daar moet ook ons streven op gericht zijn. En dan zullen ook vele der „barbaarschheden” van zelf verdwijnen.

Maar zouden die goede krachten *meer* tot hun recht komen als er geen *gereguleerde* groentijd was?

De groentijd is geen opvoedings-instituut, het is een noodzakelijke regeling noodig om de studentencorpsen niet als los zand uit elkaar te doen vallen, om de leden met elkander en met regelende gebruiken (die ook in een studentencorps voor de goede gang van zaken nog wel noodig zijn) bekend te maken. En *daarbij* komt dan de eigenschap, vooral eigen aan jonge menschen, nieuwelingen te willen „ontgroenen”, wat overal gebeurd. De vraag is nu slechts, is het beter deze heele regeling te doen vervallen, met de nadeelige gevolgen voor het Corps en dan de „ontgroening” maar in het duister, in het geniep, te doen plaats hebben, waarvan sommigen geen hinder zullen hebben en waarbij anderen dadelijk volkomen zullen ondergaan?

Dan lezen wij het volgende staatje:

	Ingeschrevenen.	„Corps-leden.”	Niet corps-leden.
Leiden	1740	652	1088
Utrecht (Dec. 1909)	1245	493	754
Groningen (1 Dec. 1910)	530	219	311
Delft	1220	664	556
Amsterdam	1023	502	521

Hierbij zijn blijkbaar de oud-Corpsleden bij de Corpsleden opgeteld, de verhouding te Delft, al zeer gunstig afstekend, is dit jaar nog beter.

Wat staat die meerderheid,¹⁾ die zich niet aan onredelijke voorwaarden wil onderwerpen, te doen?

Een „eigen vereeniging” oprichten?

Dan beging zij dezelfde principieele fout als de minderheid.

Indien zij haar eigen positie goed begrijpt, zal hij aldus redeneeren:

De studenten aan onze universiteit vormen door hunne inschrijving, eene corporatie. Zij behoeven zich niet te „vereenigen”, want ze zijn, of ze willen of niet, krachtens de wet zelve leden der corporatie. Die corporatie omvat allen zonder onderscheid, ook de vrouwelijke studenten.

Maar die corporatie is niet georganiseerd.

Laten dus sommige studenten alle leden der corporatie oproepen, om zich te organiseren. Natuurlijk hebben alle leden daarbij hetzelfde recht. Krachtens meerderheidsbesluit stellen zij, die aan de oproeping gevolg geven, een reglement voor geheel de corporatie vast; kiezen hun bestuur — al of niet met een Latijnsche benaming! —; nemen hun insigne en hun eigen vaandel aan, en treden door middel van hun bestuur bij elke openbare gelegenheid elke aanraking met Regering of andere autoriteiten op als vertegenwoordigers der Corporatie.

Zoo ook kan zich weer een waarlijk vrije geest onder de studenten ontwikkelen. Het zullen niet meer in de eerste plaats de materialisten, de pleziermakers, de „kroegbezoekers” zijn, die de novitii „opvoeden”, d.w.z. „trainen” voor het corpsleven, maar de novitii zullen, evenals in elke andere corporatie, door hun vrijen omgang met de studenten, wier omgang zij begeren, of waarmee zij van zelf in aanraking komen, *wel van zelf ontgroend worden*,²⁾ al worden zij misschien niet zóó grondig, en niet zoo stelselmatig bekend gemaakt met eenige zwijnerijen, als thans in sommige „corpsen” pleegt te geschieden.

Ten slotte wordt dan gezegd dat deze nieuwe algemeene vereeniging *niet* vijandig tegenover het Corps staat en door haar krachtigen invloed het Corps kan verbeteren.

Deze *niet*-vijandigheid nemen wij gaarne aan en wijzen op de Delftsche organisatie tot behartiging van studiebelangen, want men zal ons toe moeten geven dat deze vereeniging, die niets kost, daarop neerkomt. De Centrale Commissie wordt dan ook in Delft beschouwd als de vertegenwoordigster van *alle* studenten.

Duidelijk is uit het twistgeschrijf over de duurte van het Corps gebleken dat in Delft uitsluitend de geldelijke zijde de hinderpaal voor het Corpslidmaatschap, ook voor Bondsleden is; het D. S. C. schrijve daarom „Bezuiniging” in zijn vaandel.

Maar daarnaast zullen er steeds velen blijven die zich nooit zullen kunnen vereenigen, waar hun daartoe of alle middelen³⁾ of elke vereenigingsgeest ontbreekt.

Uit dit oogpunt bezien is de toestand te Delft zoo slecht niet en wij hebben met een glimlach gelezen de woorden in Alma Mater: Wij gaan onze actie aan de Utrechtsche Universiteit beginnen; *wij vervolgen dan aan de andere Universiteiten.*
C. T.

¹⁾ In Delft met de dames medegerekend nog slechts de kleine helft.

²⁾ Op de cursieve woorden vestigen wij even de aandacht, zo zijn des schrijvers pen ontglipt.

³⁾ Dit is nog te verhelpen door de rijken voor de armen te laten betalen, een progressieve contributie dus; maar die armen van geest wat moeten wij daarmee? Laat Alma Mater zijn krachten daarop eens probeeren!

HET BOEK dat elke polytechniker moet bezitten!

De Wonderen der Techniek

het standaardwerk der uitvindingen en van de vorderingen der techniek

waarmede deze belangwekkende boeken geheel uitverkocht waren, terwijl wij onafgebroken dagelijks tal van orders bleven ontvangen, vooral door aanbevelingen van hen, die het werk reeds bezitten. Wij besloten daarom deze collectie fraaie, interessante en leerzame boeken te doen herdrukken. In dezen nieuwen uitgaaf, die thans gereed is, zijn al de aanvullingen aangebracht, welke de vooruitgang der techniek in de enkele jaren, sinds wij dit werk begonnen, noodzakelijk maakte. Overigens is deze nieuwe uitgaaf, wat inhoud, degelijkheid en sierlijkheid van uitvoering betreft, gelijk aan den vorigen, doch hebben wij nu tevens aan de reeds bestaande vijf deelen, een nieuw zesde deel toegevoegd, bevattende de nieuwste vorderingen op het gebied der uitvindingen en ontdekkingen.

Nimmer is de kennis van technische dingen van zoo groote beteekenis geweest als in den tegenwoordigen tijd. En nimmer is de belangstelling van de meest uitgebreide kringen voor de alles hervormende uitvindingen van de mensche-lijke scherpzinnigheid, voor de grootsche werken van scheppende handen, voor de steeds diepere navorsching der wonderbare natuurkrachten levendiger geweest als thans. Er is inderdaad geen stand of beroep, waarvoor een zekere mate technische kennis niet eene onontbeerlijke uitrusting vormt om met den tijd te kunnen meegaan, hem te begrijpen en zich de voortbrengselen der beschaving ten nutte te kunnen maken. Ons werk geeft jong en oud gelegenheid deze kennis te verwerven, het bevat in woord en beeld en in begrijpelijken, aantrekkelijken vorm, alles, wat de beschaafde mensch onzer dagen uit het groote en interessante rijk der uitvindingen en ontdekkingen weten moet, het vormt een nog niet bestaand populair standaardwerk, eene nog niet bestaande encyclopaedie van het in onzen tijd meest op den voorgrond tredende en meest in ons leven ingrijpende gebied van mensche-lijke bezigheid, die zoowel voor den vakman als voor den leek, voor den geleerde als voor den arbeider, in het kort voor iedereen van waarde is, die zijne kennis wil uitbreiden, zich op nuttige wijze bezig houden of zijne krachten verder wil uitoefenen, ten dienste van de beschaafde menscheid. Dit werk is eenig in zijn soort en de nieuwste vorderingen der techniek zijn

Uitgegeven onder redactie van H. J. BORGERHOFF VAN DEN BERGH, electrotechnisch Ingenieur; J. P. ENKLAAR, Luit. der art., Leeraar a/d Kon. Mil. Academie te Breda; J. A. EIJMERS, Leeraar; G. M. DE LINT, Leeraar H. B. S.; Dr. J. H. L. TERWOGT, Arts; B. J. VAN TROTSBURG, Leeraar in de chemie; H. VERHAGEN Jr., Mijnbouw-ingenieur, en A. J. L. WILLEKENS, werktuigkundig Ingenieur.

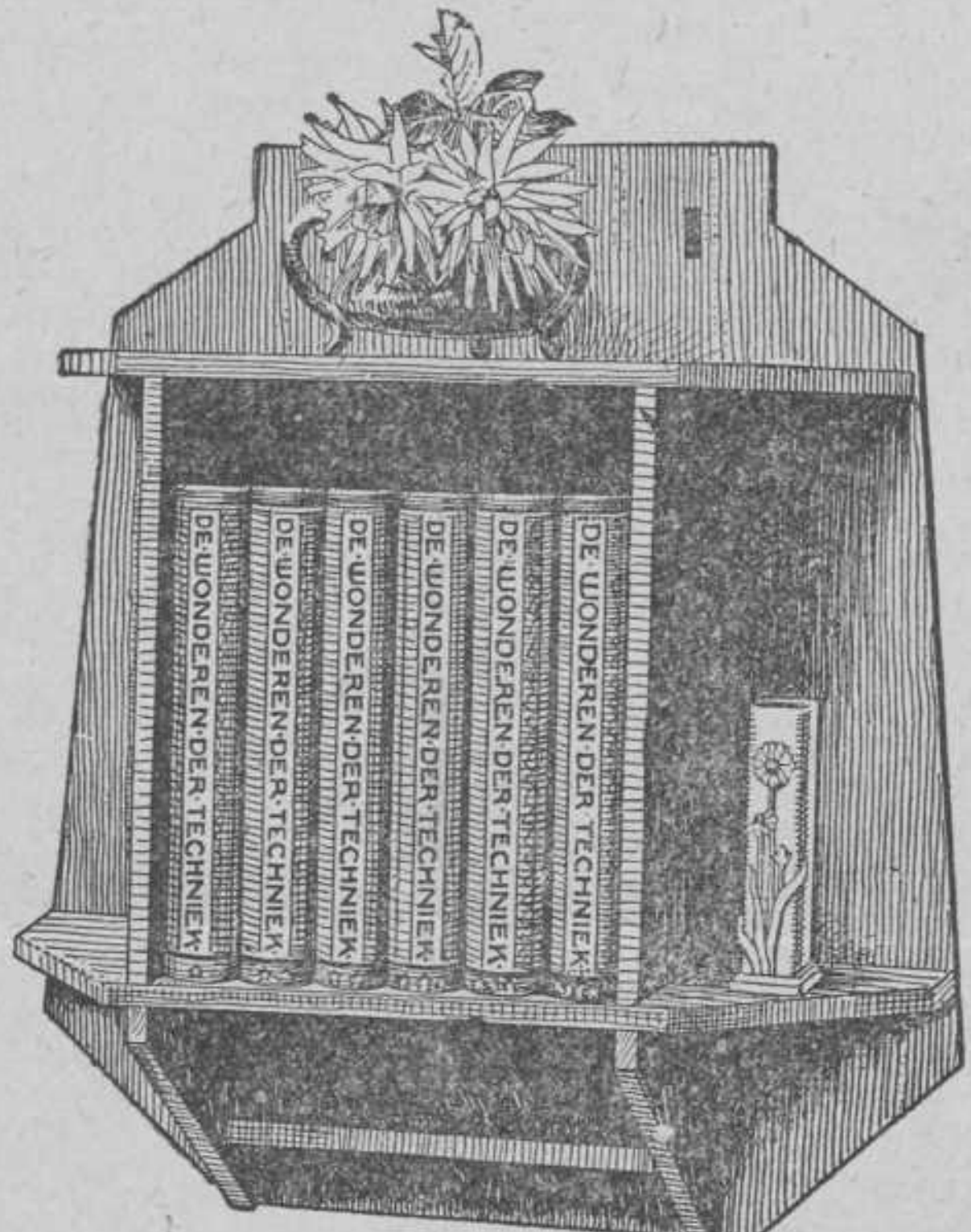
duidelijk verstaanbaar en alleszins volledig voor den belangstellende lezer beschreven. — Blader vijf minuten in dit degelijke en zoo aangenaam lezende werk, schenk één minuut aan elk van de 6 deelen laat de honderden platen door uw vingers glijden, sla hier en daar een blik op de opschriften boven de pagina's en ge wilt er niet meer van scheiden. Gij zult volmondig erkennen dezen schat van wetenschap op een gebied waar iedereen dagelijks direct of indirect mede in aanraking komt, niet te kunnen missen, wilt ge niet achter raken in beschaving en ontwikkeling.

Machiniekamer en stuurstoel van de Amerik. onderzeeboot „Holland”. De groote slinger regelt de machinerie, die de boot op de verlangde diepte houdt.

Machinekamer en stuurstoel van de Amerik. onderzeeboot „Holland”. De groote slinger regelt de machinerie, die de boot op de verlangde diepte houdt.

ZES kloeke deelen. Ruim 1800 bladzijden. Meer dan 400 platen, kunstbijlagen en andere illustraties

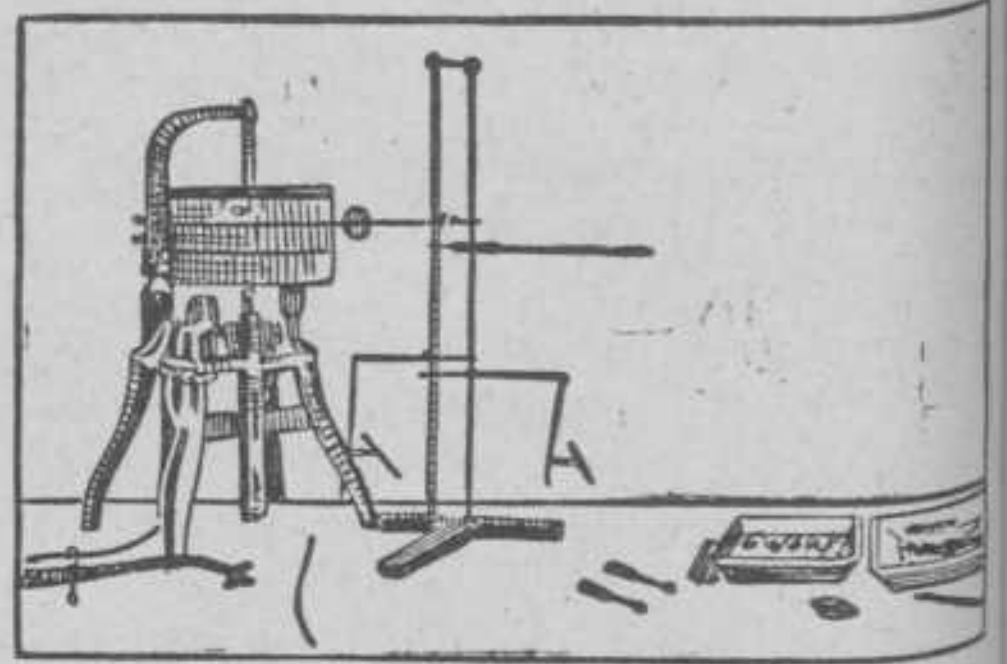

Deze afbeelding is naar eene fotografie. De hoogte der étagère is een halve Meter.

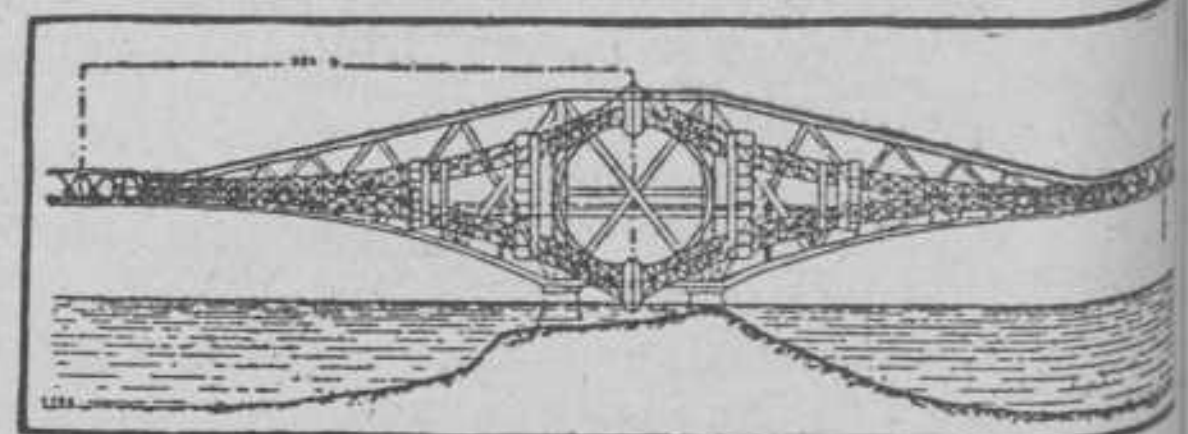
Een postwissel van f 1.75 brengt deze eikenhouten étagère met de boeken in uw bezit. f 1.75 contant en het geheele complete Werk, bestaande uit zes deelen, gebonden in fraaie prachtbanden, worden u met de eikenhouten étagère franco toegezonden. — Eerst nadat gij de boeken een maand lang in huis hebt gehad, betaalt ge weder een luttel bedrag.

Het Volksonderwijs zegt: Voor ons liggen twee van de zes deelen, waarin de Wonderen der techniek zijn verschenen. En we zeggen het met eerlijke bewondering — welke deelen! Het nieuwste op het gebied van de meest bewonderenswaardige wijze, waarop 's menschen geest, geleid door de heerlijke ontdekkingen van tot heden vaak ongekende krachten, zich uit, vindt daarin een plaats, in dichte, goed geschreven tekst, in mooie foto's. Wij achten deze uitgave, ook om de uitnemende wijze van bewerking, een groote aanwinst voor ons zelf en voor onze jongeren, een welkome vriend en leermeester voor elk belangstellend in en met zijn tijd meelevend gezin.

HET GROOTE REGISTER OP DEN INHOUD beslaat alleen reeds zeventig bladzijden met verwijzing naar **RUIM 3600 ONDERWERPEN.** Dit is wel het beste bewijs voor den enormen omvang van het werk.

Apparaat ter bepaling van de werking van verschillende vergiften op het hart.

De brug over de rivier de Forth (Engeland). Om een denkbeeld te geven van de lengte dezer brug, zijn hierop twee Eiffeltorens geteekend.

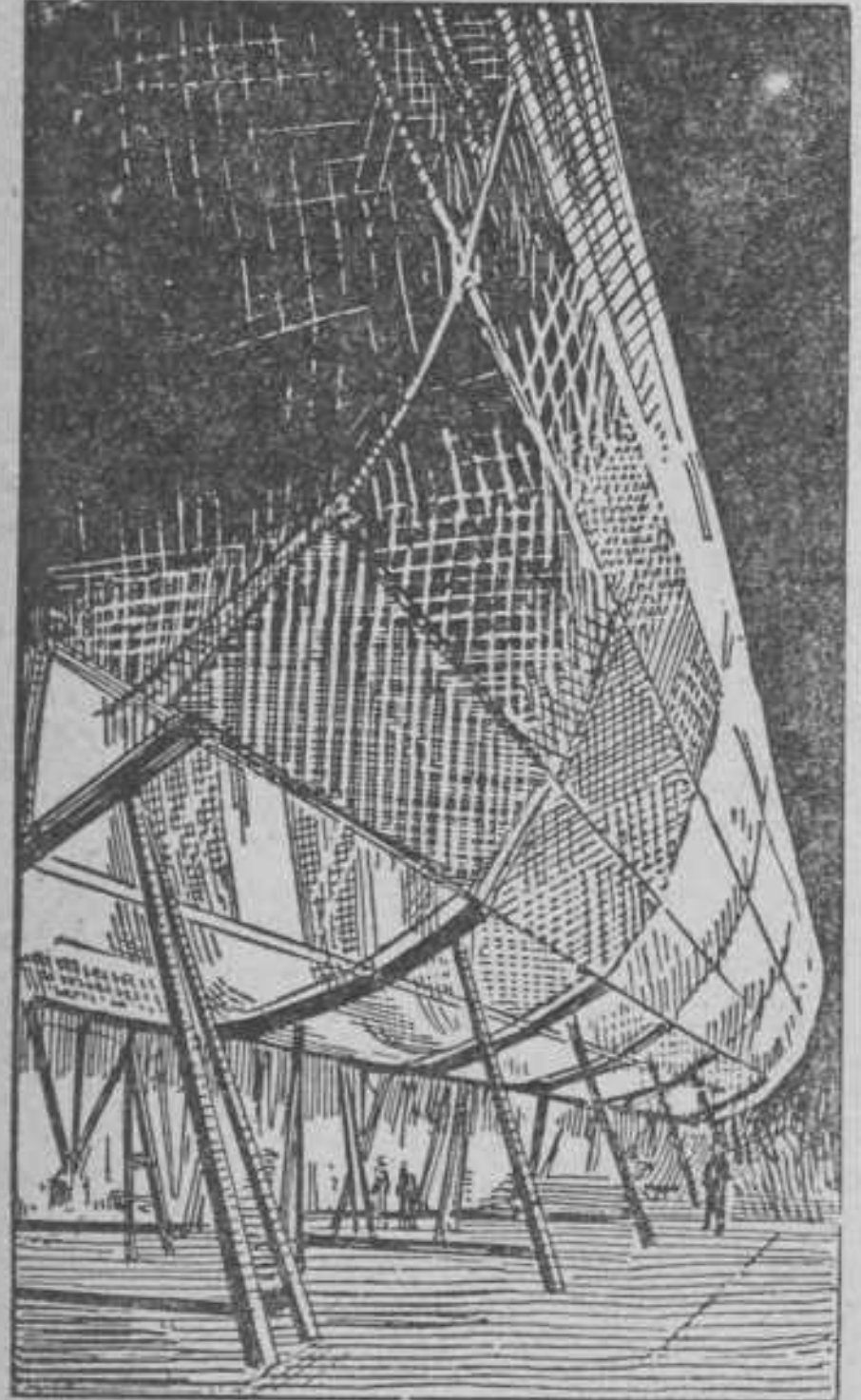
Een Sieraad voor de Huiskamer

Zendt ons een postwissel van f 1.75 als eerste betaling, en we zenden u franco en goed verpakt de hiervans afgebeelde fraaie moderne eikenhouten étagère, met het prachtwerk van 6 deelen in prachtige lederen banden, waar gij en uw geheele gezin

Een blik van duizelingwekkende hoogte. (Gezicht op Brooklyn Bridge, New-York.)

zijn boeken van de eerste tot de laatste bladzijden leerzaam en boeiend in hooge mate. Men kan er grepen uit doen, in het midden, in het begin, aan het einde, overal is het interessant. **ONDERHOUDEND, LEERZAAM en NUTTIG** voor **IEDEREEN** en voor het **GEHEELE GEZIN.**

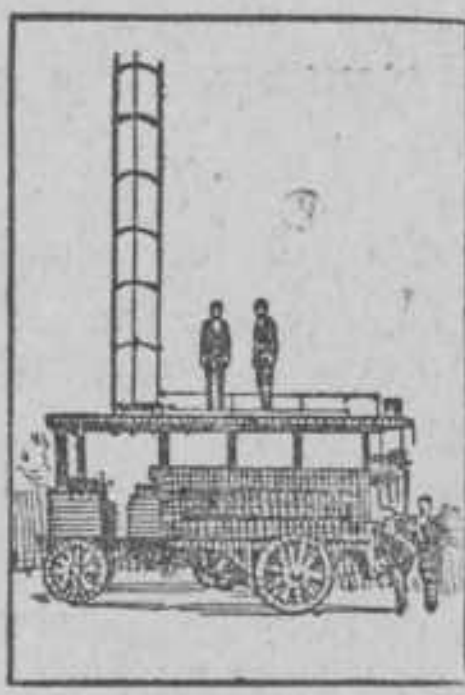

Het aluminium karkas van Zeppelin's luchtschip.

De Bredasche Ct. zegt: Van dit omvangrijke werk bevestigt elk doel ons geheel in de meening, dat wij hier te doen hebben met eene uitgave van meer dan gewone beteekenis. Legio toch is het aantal handboekjes en populaire geschriftens, welke op het even interessante als uitgebreide gebied der technische uitvindingen belangstelling trachten te wekken voor dat deel van 't mensche-lijk weten; maar meestal zijn die werken of te veel vakkundig of te oppervlakkig behandeld, waardoor ze zeker toch wel hun nut kunnen hebben, maar geen aanspraak kunnen maken op den titel: standaardwerk. Dit nu is bij „de Wonderen der Techniek” wel het geval, daar in dit werk de onderwerpen zodanig behandeld worden, dat en de man der praktijk en de leek er hun licht kunnen opsteken; zonder oppervlakkig te worden, is toch nimmer het geschrevene doorspekt met de technische uitdrukkingen, welke den niet-vakkundigen lezer het begrijpen onmogelijk zouden maken, terwijl het steeds door een vlotte verteltrant weet te boeien.

De Jongelingsbode zegt: Het ziet er keurig uit met zijn tal van fijne illustraties. Maar niet minder belangrijk is de inhoud. Wanneer men dit boek gelezen heeft en aanschouwt den machtigen vooruitgang op 't gebied der uitvindingen en de toepassingen daarvan, wanneer men die valerie werken van des menschen geest heeft bewonderd, dan denkt men onwillekeurig aan den uitroep van Hamlet: „Welk een meesterwerk is de mensch”.

De Kath. school zegt: Met groot genoegen hebben wij deze boeken voorgelezen. De schrijvers, alle ervaren mannen, zijn erin geslaagd in zeer onderhoudenden en aangenamen vorm een duidelijk beeld te geven van de behandelde onderwerpen. En de kunstige illustratie draagt er niet weinig toe bij om dit boek te maken tot een **PRETTIGEN LEIDSMAN, EEN GEZELLIGEN VRIEND.**

Verplaatsbaar station voor Marconi's draadloze telegraaf, gekonstrueerd op een auto.

De Wonderen der Techniek.

Het **EENIGE** groote werk, dat werkelijk „bij” is en alle moderne uitvindingen uitvoerig beschrijft en met fraaie en interessante afbeeldingen toelicht.

Zes kloeke deelen. Ruim 1800 bladz.

Meer dan 400 platen, kunstbijlagen en andere illustraties. Teneinde eenigszins een denkbeeld te kunnen geven van de uitgebreidheid, veelzijdigheid en volledigheid van dit werk, van de aantrekkelijkheid der behandelde onderwerpen, van de uitnemende wijze waarop de schrijvers zich van hunne taak: gemakkelijk begrijpelijk en nochtans niet oppervlakkig te schrijven, hebben gekwet, van de rijke toelichtende illustraties en van de fraaie uitvoering, hebben wij eene uitvoerige brochure als proeve van bewerking doen samenstellen. Deze brochure wordt op aanvraag gratis en franco toegezonden door den uitgever **J. C. DALMEIJER te Amsterdam, Van Breestraat 44.** Haast u echter deze brochure aan te vragen, waarvan wij de laatste partij aangebroken hebben. Ook zijt gij nu nog zeker de boeken franco en goed verpakt ineens compleet te ontvangen, terwijl gij het op gemakkelijke wijze kunt betalen. Voor verdere inlichtingen leze men de uitvoerige geillustreerde brochure, die op aanvraag gaarne omgaaud gratis en franco wordt toegezonden.

Hierlangs af te knippen

en zenden aan den Uitgever **J. C. DALMEIJER**, Van Breestraat 44 te Amsterdam.

Zend mij gratis en franco de uitvoerige brochure over „DE WONDEREN DER TECHNIEK.”

NAAM:

ADRES:

PLAATS:

(ALLES DUIDELIJK e.v.g.) **STUDENTEN- WEEKBLAD.**

Ook verkrijgbaar tegen betaling van een kwartje per week.

Men vrage de brochure met volledige inlichtingen.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 1 DECEMBER 1911. No. 9.

Alma Mater.

Dezer dagen is het eerste nummer van Alma Mater verschenen, veertiendaagsch blad ter behartiging van algemeene Studentenbelangen. Waar de tweede titel een zekere verplichting oplegt, ook aan de leden der plaatselijke redactie, komt het ons gewenscht voor in de Delftsche Studentpers een korte uiteenzetting te geven, ten eerste: waarom, en ten tweede: op welke wijze wij ons geroepen voelen dezen plicht te betrachten.

Gezien het feit, dat Alma Mater niet zoodanig verspreid is, dat wij daarin het woord voerende kunnen achten te spreken tot alle Delftsche studenten, blijkt het S.W. het blad te zijn, waarin wij eventueele critiek zullen hebben te beantwoorden, en dus vooraf ons standpunt hebben uiteen te zetten.

Het waarom zou eigenlijk kort te beantwoorden zijn: omdat de oprichters en velen met hen, meenen, dat de huidige studentpers een t^e exclusief karakter draagt*) en zoo al niet meent te kunnen volstaan met voornamelijk, ja dikwijls uitsluitend de belangen van een zekere groep studenten ter harte te nemen, dan toch de belangen der overige studeerenden als ondergeschikt beschouwt ten opzichte van die van genoemde groep, en zodoende van hun eischt, dat zij zich tevreden stellen met een soort tweedegradsstudentschap.*)

Mogen de van huis uit principieele niet-corpsleden een kleine groep vormen, heel anders is het met diegenen wier bestaan en gestadige aanwas als een sociaal verschijnsel in de studentenwereld is te beschouwen, een feit waar deze rekening mee heeft te houden. Wij bedoelen diegenen, voor welke de slagboom, welke het corps opwerpt onoverkomelijk is, in verband met den wil of het vermogen hunner ouders. Het feit, dat velen dezer zich weldra zullen ontpoppen als tegenstanders van sommige corpsgebruiken, staat absoluut in geen verband tot het *tot-standkomen* van het verschijnsel.

De bestaande studentencorpsen hebben zich nooit ernstig rekenschap daarvan willen geven en nog minder zich willen accomodeeren. Dezelfde menschen, die op politiek gebied soms voorstanders zijn van de radicaalste hervormingen, meenen hier te kunnen volstaan met zoo nu en dan eens te reageeren op persoonlijke aanvallen, op toestanden in het corps (in de beoordeeling van welke juistheid en gerechtigheid wij hier niet wenschen te treden), aanvallen die hun ontstaan te danken hebben aan persoonlijke inzichten, doch deze inzichten mogen nimmer aangezien worden voor *oorzaken* van een collectief verschijnsel. Dit alles leidt vanzelf tot de conclusie dat de corpsen en hunne officieele en officieuse uitingen, zooals daar zijn de bestaande studentenbladen, *) niet geacht kunnen worden werkzaam te zijn in het belang van „den student”, daar zij blijk geven geen juiste kijk te hebben op de hedendaagsche verhoudingen in de studentenmaatschappij. De studentenbladen, welke van studentenbelangen spreken, doch slechts corpsbelangen bedoelen, leggen alles wat maar eenigszins buiten deze categorie valt, steeds weer op het Procrustusbed hunner eenzijdige critiek.*) Zeker, wij weten dat (om hier in Delft te blijven), de redactie van het S.W. zich vooral in de laatste jaren nooit onwillig heeft betoond om ook stukken op te nemen, waarmede specifieke belangen der niet-corpsleden werden voorgestaan, ja zelfs wel getracht heeft iets dergelijks uit te lokken.

Doch heeft dit ooit er toe mogen voeren, dat de leiders in het corps (de rest knikt toch maar ja) zich tot ruimere inzichten lieten brengen of zelfs ook maar moeite deden om tot de kern der zaak door te dringen? Indien dit zoo ware dan zouden, om een geval van recenten datum te noemen, niet zulke onbenulligheden verschijnen als de artikelen over „de duurte in het corps”, een mooi voorbeeld hoe men zich stoot aan een enkel geval, doch van het verschijnsel als geheel weinig of geen notitie neemt.*)

Neen, zoolang de corpspers¹⁾ haar tegenwoordig standpunt handhaaft en voort blijft gaan te veroordeelen, zonder behoorlijk te zijn ingelicht*) en de absurditeit niet beseft van een verschijnsel dat slechts aanvaard kan worden, te willen

1) Voor die eer bedanken wij. Redactie.

bezweren, zoo lang is er van die zijde niets goeds te verwachten en kan zeker niet van haar gezegd worden, dat zij in het algemeen studentenbelang werkzaam is.*)

Daarom hebben wij dan ook met vreugde de uitnodiging aanvaard om zitting te nemen in de redactie van een blad, dat wil trachten de hedendaagsche stroomingen ten goede te leiden, zonder ze onmiddellijk in een dwangbuis op te sluiten.

Het feit, dat de hoofdredactie uit heeren bestaat, die geen student meer zijn, behoeft een vrije ontwikkeling tot eene groote organisatie niet in den weg te staan en evenmin dat genoemde hoofdredactie zich o.a. tot taak stelt corpsgebruiken aan te vallen, welke zij op zichzelf verkeerd en belemmerend werkend op den groei der beweging achten.

Voor zoover de strijd in de studentenwereld wordt uitgestreden, dus voor zooverre dit onder de auspiciën der plaatselijke redactie geschiedt, zal er geen kwestie zijn van een stelselmatig bestoken van het corps, integendeel zullen wij een zoodanig element absoluut weren. Immers zou dit slechts een hoogst ongewenscht antagonisme in het leven roepen, en het is overigens niet onze bedoeling om onze collega's corpsleden over hunne fouten te kapittelen, doch wij willen alleen trachten hen te overtuigen van de gelijkwaardigheid van onze belangen, van de noodzakelijkheid om de grenzen van hunne vereeniging uit te zetten, willen zij met hun tijd meegaan. Ons is reeds voor de voeten geworpen, dat wij (de plaatselijke redactie) eenzijdig zouden zijn; en zeker zijn wij dat, in zooverre wij niet-corpsleden zijn. Dit is echter een eerste levensvoorwaarde voor ons blad. Hadden wij ook corpsleden in de oprichting willen betrekken, dan was er in het geheel niets tot stand gekomen. Volgens hen is immers de organisatie der studenten volmaakt of liever zou dit zijn, zoodra iedereen zich maar opgaf als corpslid!

Ons streven zal zijn om te komen tot een groot studentenverbond, voor aansluiting waarbij voor geen enkele studeerende beletsel behoeft te bestaan.

Wij zullen daarbij zeer zeker rekening houden met het feit, dat er reeds eene organisatie als het corps aanwezig is, van welke zijde wij ons daarom ook steeds voor welwillende critiek en voorlichting aanbevolen houden, doch van welke tekortkoming ten opzichte van de tegenwoordige studentenmaatschappij wij ons volkomen bewust zijn.

Waar wij ons op een dergelijk breed standpunt plaatsen, behoeft het geen betoog, dat wij ook in geen geval spreekbuis willen zijn van den Delftschen Studentenbond of van welke andere vereeniging hier ter plaatse dan ook.

Wij spreken de verwachting uit, dat men slechts na rijp overleg zijn oordeel dit gewichtig vraagstuk zal weergeven en niet zal vervallen in een ondoordachte critiek, die slechts aan een oppervlakkigen indruk zijn ontstaan te danken heeft.

De Sub-redactie van „Alma Mater”.

*) BERICHT.

Wij hadden gaarne op de vele verwijten over eenzijdigheid geantwoord doch moeten zulks door plaats- en tijdsgebrek tot de volgende week uitstellen.

REDACTIE.

Delftsch Studenten-Corps.

Caricaturen van verre en nabij. VI.

J. v. R., gij slechte vent,
Die 't Florence hebt bekend;
Betert gij uw leven niet?
Gij, die zelf uw fouten ziet!

Wees verstandig, leg die veder
Liever er gerust bij neder;
Ga dan eerst u zelf bekeeren;
Eerst dan weer de pen hanteeren.

Liefde is de bron van 't leven,
Doch niet zooals gij 't wilt geven;
Dat, ge zult het zelf wel weten,
Wil men toch wat anders heeten!

Daarom volg mijn goede raad
Smijt papier en pen op straat.
Leer 't leven, zie de jeugd,
En schrijf dan tot ieders vreugd.

JOR-HAHN.

Aan Jor-Hahn VI. *)

't Onrijp genie, dat u tot dichten dringt,
Speelt soms u parten, waarde jonge man:
Weet, dat ik 't rijmen niet wel laten kan,
Wijl diep in mij bewuste schoonheid zingt. —

J. v. R.

*) De lezer wete, dat er véle Jor-Hanen zijn.

Weekverslag.

Met vaderlijken trots en tamelijk tevree
Ziet d' oude Phoenix neer op 't heele D. S. C.
En uit den hoogen hemel ziet onze Lieve Heer
Met vaderlijken trots op 't nieuwe vijftal neer.
De Almanak-Redactie, verbijsterd en ontsteld,
Plakt aan, „Gij laksch gepeupel, de uren zijn geteld!”
De Almanak is leeg, de stukken zijn er niet,
Maar Redacteuren dan, waarom en schrijft *gij* niet?
Gij dikke welgedane, *gij* mager misproduct,
Schrijft u de vingers krom of 't zaakje is mislukt.
Neemt voorbeeld aan den prof., die met 500 zijden,
Van zijn miskend genie de menigt' komt verblijden.
En maak je geen reclame, dan haal je vast 'n strop;
Stil denkt nu de student: Had ik maar 25 pop!!
De meisjes naaiden stil, een heele, lange nacht,
Toen de zonne steeg werd Phoenix het product gebracht.
En deze was in vreugd in opgetogen feest,
Wijl ze 65 jaar op de aarde was geweest.
De grondtoon bij dit al: Senaat herziert de wet,
Reactie viert hoogtij, de boel wordt rechts gezet,
Wat vorig jaar na warm gevecht van 't Lustrum werd beslist
Wordt weer veranderd, omdat *déze* Senaat 't beter wist. —

Delftsche Studenten-Bond.

D.S. Debating Club „Logika”.

Vergadering van Donderdag 23 November 1911.

Na installatie van het nieuwe Bestuur houdt de heer De Ven een lezing over „Lichamelijke opvoeding. Spr. verstaat hieronder vermeerdering van het lichamenlijk weerstandsvermogen en voor volwassenen de instandhouding daarvan. Dat deze verzorging op het geestelijk leven grooten invloed heeft, wordt tegenwoordig algemeen erkend. Spr. leest hierover eenige citaten van Dr. Soesman voor. Ook de regeering is van het gewicht der zaak doordrongen, want niet alleen geef zij aan verschillende gemeenten gelegenheid, op lagere scholen eenige uren van gymnastiek uit te trekken, maar ook is in de laatste jaren voor den N. B. L. O. een subsidie van f 12000 toegestaan. Spr. waarschuwt tegen overdrijving, vooral in voetbal- en zwemsport.

Het beste middel is volgens velen o.a. Paussan, de gymnastiek, maar deze moet stelselmatig toegepast worden. Voor zoover Spr. durft beslissen, acht hij het Duitse stelsel het best. Staatszorg voor lichamelijke opvoeding, die dan door medici en paedegogen geleid wordt, acht Spr. zeer wenschelijk. De wedstrijden zullen, als ze goed geleid worden, hun gevaar voor het opwekken van den spelhartstocht, grootendeels verliezen.

Volwassenen moeten zorgen, dat hun lichamelijke krachten in stand blijven. Daarom wordt ook voor studenten wenschelijk zich meer aan gymnastiek te wijden dan tot nu toe.

Bij het debat kom ter sprake de lichamelijke opvoeding voor de militie, het nut van het kamergymnastiek en de groote aandacht, die tegenwoordig aan het zwemmen wordt gegeven.

Hierna houdt de heer Baars een improvisatie over de vraag: „Is het wenschelijk in Delft niet-corpsleden te organiseeren?” Spr. behandelt hierbij de oprichting van de Utrechtsche Vereeniging en van het blad „Alma Mater”. Hij waarschuwt tegen het drijven, dat een anti-corpsbeweging wil doen ontstaan. Een studentenvereniging moet in de eerste plaats berusten op gezelligheid, de principes moeten niet op de spits worden gedreven.

Het blad, de „Alma Mater” vindt Spr. geschikt voor oud-studenten, ook voor degenen, die in de studentenmaatschappij het groenen principieel veroordeelen, maar het kan geen officieel orgaan der studentenwereld worden. Naast „Miner-

va”, (waar het blijkens zijn naam reeds staan wil), is er geen plaats voor.

De heer De Weerd (1) zegt, dat de Utrechtsche vereeniging in de eerste plaats gezeiligheidsvereeniging is. De leden worden vanzelf anti-groen, als ze zien wat groenen eigenlijk is. Dit wordt nog slechts door corpsleden verdedigd.

De „Alma Mater” is hoofdzakelijk voor oud-studenten, de sub-redacties dienen, om in de academiesteden met de studentenwereld in aanraking te komen; de hoofdredactie alleen voert anti-groen propaganda. De bedoeling van de oprichters is, dat het blad ook door corpsleden zal worden gelezen, waardoor wellicht in het corps wrijving zal ontstaan en men over de principes meer tot helderheid zal komen.

Ook anderen debatteeren, en er wordt o.a. op gewezen, dat „Minerva” door niet-corpsleden zoo weinig gelezen wordt.

De heer Baars houdt vol, dat in Utrecht principes te veel op den voorgrond zijn getreden. Niet alle bondsleden worden anti-groen, slechts tegen het groenen in zijn tegenwoordigen vorm. De „Alma Mater”-redactie moet dan haar standpunt beter uiteenzetten, want nu heerscht er veel verwarring.

Hierna wordt de vergadering gesloten.

HET BESTUUR.

(1) Lid van de sub-redactie voor Delft van de „Alma Mater”.

D. V. S. V.

Toespraak gehouden door mej. J. C. C. Postma,
ter gelegenheid van hare installatie als
presidente der Delftsche Vrouwe-
lijke Studenten Vereeniging.

Leden der D. V. S. V.!

Weer is een jaar voorbij en heeft het plechtige oogenblik: de bestuurswisseling plaats gehad. Daarom spreek ik allereerst dezen hartelijken dank uit, voor de moeilijke, maar heerlijke taak, welke jelui ons hebt opgedragen. We hopen jelui verwachtingen niet te beschamen; we beloven jelui, we zullen naar ons beste weten handelen en werken voor de D. V. S. V. We verwachten hierbij echter ook jelui hulp en steun. Maar daaraan twifelen we niet. Dit laatste jaar is immers zoo'n uitstekend bewijs geweest voor de samenwerking, die er onder de D. V. S. V.-ers bestaat. Toen het vorige bestuur aankwam, liet het jaar zich lang niet goed aanzien, er was onrust en tweedracht onder de leden, er kwamen ontèlbare reglementsherzieningen en wat daar alles uit voortvloeide. Maar juist daarom doet het zoo'n bijzonder groot genoegen, nu tóch te kunnen zeggen:

„Het was een goed jaar voor onze club.”

De onweerswolken waren zoo gauw afgedreven en meer dan ooit te voren voelden we ons toen vereend. Natuurlijk heeft ook het Lustrum daartoe bijgedragen, wat is immers aangenamer en prettiger dan samen te werken voor één doel. We hebben elkander weer allen beter leeren kennen en waardeeren, we hebben gedaan wat we konden, om het Lustrum tot iets goeds te maken en ik durf gerust zeggen: We zijn uitstekend geslaagd, het was iets goeds.

Dat we met een voldaan gevoel op dit clubjaar kunnen terugzien is wel niet het minst te danken aan onze zoo juist afgetreden praeses. 'k Weet dan ook zeker, dat ik namens alle leden spreek, als 'k haar hier hulde breng voor alles, wat ze in het afgelopen jaar voor de club gedaan heeft en vooral voor de wijze, waarop ze ons tijdens het Lustrum vertegenwoordigde. Het lijkt ons nog zoo kort geleden, dat onze praeses zeide: „er zweven lustrumplannen in de lucht.” Toen wisten we nog niet of we met ons gering aantal leden een lustrum zouden kunnen houden. Nu is alles al voorbij, maar de herinnering aan dien tijd zal steeds bij ons blijven voortleven. We hebben het gevoeld in die dagen: de band die ons allen vereent, niet alleen de D. V. S. V.-ers onder elkaar, maar ook hebben we ons één gevoeld met de zusterverenigingen. Daarom ook, neem ik deze gelegenheid waar jelui toe te roepen: „Verzuim toch nooit, om als je er toe in de gelegenheid bent, deze band van ernst en vroolijkheid meer hechter aan te halen. Denk er toch aan, de studietijd vliegt. Men is zoo kort jong en al heel spoedig staan we als menschen in de maatschappij en zullen velen van ons een moeilijken weg voor zich hebben; nu zijn we in de gelegenheid plezier te hebben, onbezorgd vroolijke dagen te doorleven. Als die dagen tot jelui komen, grijp ze dan toch met beide handen aan en geniet.

Nu nog kunnen we vriendschap geven en ontvangen,

veel, heel veel kunnen we in onze studietijd voor elkaar zijn.

Iedereen heeft zijn oogenblikken, waarop hij steun noodig heeft, laten we er toch naar streven, die elkaar hier zooveel mogelijk te geven. Later moet onze Delftsche tijd een lichten in het verleden zijn. Als we ons dan eens eenzaam voelen, moet die heerlijke studietijd met al zijn herinneringen ons kunnen opvroolijken. In wat voor omstandigheden we dan ook zijn, het kan niet anders of de herinnering, dat er toch een tijd is geweest, waarin we samen plezier maakten, waarin we hartelijkheid, gezelligheid en vriendschap vonden, zal ons goed doen. En we hebben het zelf in ons eigen hand, deze tijd tot een gelukkige te maken.

Ieder onzer heeft haar ondeugden, maar ook de scherpe kanten ervan worden hier wel afgeslepen en met een beetje goede wil kan men in elk wel mooie eigenschappen vinden. Hoe dikwijls wordt een al te vlug en scherp uitgesproken oordeel niet betreurd. Allen hebben we dáarvan wel meer dan eens grooten spijt gehad en dan ten volle de waarheid beseft van het gezegde: „Tout savoir c'est tout par donner.”

Maar vóór alles moeten we elkaar daarom leeren kennen en ons daarom zooveel mogelijk aan het vereenigingsleven geven.

Laten we samen strijden tegen het nadeel, dat de vermeerdering van het ledenaantal zou kunnen opleveren, opdat dit de club niet alleen finantiëel, maar ook in alle andere opzichten ten goede moge komen. Nog telt onze club maar 40 leden, een dus nog zeer goed te overzien aantal. We kunnen de nieuwe leden nog even goed leeren kennen als vorige jaren en reeds hebben velen van hen ons bewezen, dat ze goede clubleden zullen worden.

Er komt weer een mooie tijd aan om te toonen wat samenwerking vermag. De almanak-redactie wacht op inzendingen, 2 nieuwe vereenigingen zijn naast de oude subvereenigingen opgericht. Geeft jelui steun en frissche nieuwe kracht aan deze lichamen, opdat ze tot groei en bloei moge komen. Vergeet daarbij echter niet, dat jelui vóór alles D. V. S. V.-leden zijn, zoodat de subvereenigingen nooit voor D. V. S. V. gaan.

Het is een moeilijke taak D. V. S. V.-ers, die jelui ons opgedragen hebt en wel, omdat dit jaar een climax is geweest voor de bloei van onze club, terwijl daar als eind- en gloriepunt het Lustrum staat. Jelui verwachtingen voor het komende clubjaar zullen dan ook onwillekeurig te hoog gespannen zijn. Toch hebben wij als bestuur ook hooge verwachtingen: we hopen met jelui aller medewerking, de club, als het kan, tot nog grooter bloei te brengen.

Ik eindig dan ook met de wensch uit te spreken: dat mijn opvolgster evenals ik nu, moge zeggen: „Het was een goed jaar voor onze club.”

Politiek.

Geachte Redactie.

Zooals ik wel vermoedde zou de vreugde der socialistische heeren Baars en Bakhoven over mijn opmerkingen niet gering, en hunne copy aan die vreugde evenredig zijn.

De eerste echter vindt het zoozeer te onpas, dat ik mij als zedelijk rechter tegenover hen opwerp, dat hij onmiddellijk concludeert dat ik „de studie der vrouwen zou willen tegenwerken”. Hij zal het mij dus hoop ik niet ten kwade duiden, dat ik het opgeef hem aan het verstand te brengen dat ik hem verweet van socialisme te spreken in een *Studenten Weekblad*.

De heer Bakhoven daarentegen zal ik iets moeten zeggen over wat hij een „unfaire” wijze van optreden vindt. Zooals hij nu aanmerkelijk duidelijker heeft uiteengezet, heeft hij wel aan het debat deelgenomen en alleen aan het slot eene conclusie getrokken, „dat *alleen* het internationaal proletariaat”, als middel ter bereiking van sprekers doeleinden had mogen worden genoemd. Welnu, dat de vorm van zijn speech bedoelde in het debat te treden, heeft toen ook de voorzitter begrepen, nog daargelaten, dat u voor het eerst sprak. Wat is echter de reden geweest, dat zoo velen onder de aanwezigen meenden dat uw doel niet het debat was, maar het ook daar weer eens verkondigen uwer conclusie's. Dat is de vraag, die ik wilde, dat u zichzelf stelde: sprak u, omdat het door den inleider gezegde u onjuist voorkwam; of kwam u, om vóór het socialisme te spreken?

U hebt mij zeer uitvoerig geantwoord, omdat ook u scheen te denken, dat ik het socialisme een „vervelend verschijnsel” vond. Dit is allermintst het geval. Ook u moet ik nog eens zeggen, dat ik uw „getuigen” in de *Studentenmaatschappij*

vervelend vind. En ik ben het met den heer Baars eens, dat ik dan ook een geloovige het recht van getuigen moet ontzeggen, wanneer hij zijn god bij allerlei kwestie's te berde brengt. U beiden zijt het er nu roerend over eens, dat uw socialisme ook een geloof is en ik meen dan ook evenzeer als de heer Ingerman verder debat te kunnen ontraden.

Ten slotte echter nog een vraag: waarom vind ik in uwe 2^{1/2} kolom geen woord over de u door mij verweten „verdeling van arbeid?”

Met dank voor de opname.

P. J. WILLEKES MACDONALD.

Antwoord aan den heer C. T.

Ten einde die beknoptheid te bereiken, welke het aantal lezers zoo aanmerkelijk grooter doet zijn, zij mijn antwoord in de volgende punten samengevat:

1e. Weet de heer C. T. blijkbaar niet de groote stap, die ligt tusschen het aanvaarden van den klassenstrijd zonder meer (dus instinctief) en het bewust nastreven van het sociaal-democratisch toekomst-ideaal, (N. V. V. 45000 leden, terwijl S. D. A. P. 12000 leden).

2e. Moeten de 300.000 sociaal-democraten waarschijnlijk op rekening gesteld worden voor een roode spook-nacht-merrie.

3e. Zou ik gaarne voor den heer C. T. een duidelijk recept willen hebben, om misstanden op te heffen zonder de oorzaken dier misstanden weg te nemen. (Zie zijn wonderlijk gegoochel met de petitionnementszin).

4e. Raad ik den heer C. T. aan het „*Waarom vragen wij uw handteekening*” nog eens kalm en oplettend te herlezen.

Als iemand schrijft, dat Algemeen Kiesrecht het eenig middel is tot sociale wetgeving, dan volgt daar, chronologisch gesproken, wel uit, dat het middel er moet zijn voor het doel bereikt wordt. Echter volgt er niet uit, dat „eerst het Algemeen Kiesrecht” zou beteekenen, dat dit principieel belangrijker is, dan de, alleen door met klassegevoel voorziene arbeiders tot stand te brengen, behoorlijke sociale wetgeving.

5e. Kan ik slechts hopen, dat niet waar is het gerucht nl. dat eens een student het Volkspetitionnement zou geteekend hebben: „omdat de S. D. A. P. dan gauwer op zijn g. t lag”.

D. DE W.

Wederwoord.

Slechts op 3e en 4e behoeft geantwoord.

De heer D. de W. kan niet inzien — omdat hij het petitionnement nu eenmaal niet meer letterlijk lezen kan, waar hij de heele sociaal-democratische leer tusschen de regels ziet — dat: als de bestaande misstanden „voortspruiten” uit het economische stelsel en door „middel” van het Algemeen Kiesrecht krachtige sociale wetgeving tot stand kan komen, juist daardoor het economisch stelsel zoodanig kan verbeteren, dat de oorzaken van deze misstanden in dat stelsel worden weggenomen zonder nochtans voor dat stelsel een ander in de plaats te schruiven. En dit laatste wordt in het petitionnement ook wijselijk niet gezegd, Want wanneer vóór de teekening naast de letterlijke tekst was uitgelegd, wat de heeren nu *nà* de teekening tusschen de regels wenschen te lezen, was er van de 300.000 handteekeningen niet veel terecht gekomen.

Men kan de letterlijke tekst onderteekenen zonder het economische stelsel te willen omverwerpen.

C. T.

Ingekomen boeken.

HET KRISTALLEN MASKER, door François Pauwels.
UIT CHRISTELIJKE KRINGEN, door A. de Savornin Lohman. Uitgave van L. J. Veen, Amsterdam.
HET BOEK IN 1911. J. Waltman Jr., Delft.

Correspondentie.

Aan den heer Schijfsma. Uwe inzending is tot de volgende week aangehouden.

Aan v. S. Uwe inzending reeds gezet zijnde moest op het laatste oogenblik blijven liggen.

Berichten en Mededeelingen.

D. S. C.

Voorstellen tot wetwijziging (vormende een algeheele herziening) van den Senaat liggen voor de leden ter lezing van 9 tot 11¹/₂ uur in de keuken der T. H. (aan te vragen bij den bedienden) en van 12 tot 9 uur op de leeszaal van Societeit Phoenix.

—o—

D. V. S. V.

Het bestuur der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

Mej. J. C. C. Postma, Presidente.
 „ H. van Gennep, Secretaresse.
 „ A. H. Manders, Penningmeesteresse.

—o—

VEREENIGING VOOR WIJSBEGEERTE.

Lezing van Mej. E. Vas Nunes, op Donderdag 7 December, des avonds 7¹/₂ uur in zaal 2 der T. H.
 Onderwerp: „Het doel der Kunst”.
 Toegang vrij.

—o—

De fotograaf J. C. C. Witte stelde ons welwillend de foto's van het bestuur en personeel der Societeit ter beschikking.

Lijst van Vergaderingen.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

Vrijdag 1 Dec.: Gewone Vergadering, 's avonds 8 uur, Zaal 15 T.H. Spreker: Z. S. Beyl, m.i. te Heerlen.
 Onderwerp: „Beginselen van en struikelblokken bij Mijnbouwkundige Exploratie”.

Sociaal Techn. Vereen.

Donderdag 7 Dec.: 's Avonds 8 uur, Zaal 16 der T.H.
 Lezing van Prof. Is. P. de Vooy. Onderwerp: „De noodzakelijkheid der arbeidersbeweging”.

Vereeniging voor Wijsbegeerte.

Donderdag 7 Dec.: 's Avonds 7¹/₂ uur, Zaal 2 T. H.
 Lezing van Mej. E. Vas Nunes. Onderwerp: „Het doel der Kunst”. Toegang vrij.

Gezelschap „Leeghwater”.

Woensdag 13 Dec.: Lezing van den heer S. P. Knuyver, over: „De ontwikkeling van de Jacquard-weverij”.

D. S. Astronomische Vereeniging.

Donderdag 14 Dec.: 8¹/₄ uur. Lezing van Dr. Easton.

Sociaal-Democr. Studentenclub.

Donderdag 14 Dec.: Dr. W. van Ravesteijn. Onderwerp: „De tegenwoordige politieke toestand in Europa en haar economische basis”.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 1 Dec. Kon. Schouw. Ned. Tooneel: „Freuleken”; 8 uur.

Zaterdag 2 Dec. Kon. Schouw. Het Duitse Tooneel: „Wilhelm Tell”; 2 uur.

Kon. Schouw. Fransche Opera: „La Juive”; 8 uur.

Geb. v. K. en W. Mengelberg-concert; 8 uur.

Zondag 3 Dec. Geb. v. K. en W. Concert Residentie-Orkest; 2 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 1 Dec. Gr. Schouw. „In den drup”, „Ten halve gekeerd”; 8 uur.

Tivoli. „Marie Antoinette”; 8 uur.

Zaterdag 2 Dec. Tivoli. „Marie Antoinette”; 8 uur.

Zondag 3 Dec. Gr. Schouw. Ital. Opera: „Il Trovatore”; 7¹/₂ uur.

ADVERTENTIE.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

Arac-, Rum- en Citroenpunch.
 Tokayer, (Keppel Hesselink en Zonen),
 per tonflesch f 1.60.

— LIKEUREN —

van Wijnand Fockink en Lucas Bols.

(2717)

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡

PIANO'S en ORGELS in huur van af f 4,—
 per maand met inbegrip van stemmen bij

F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6.

Het van ouds bekende adres is: —

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

FIRMA E. DE GROOT,
 hoek VOLDERSGRACHT 33,
 geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
 dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
 onder den naam van VOGELEI.